

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VED FESTEN DEN 14de NOVEMBER 1849

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871929456/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Og i det unge, virkelige Liv
Besøger ham en alderstegen Gubbe;
Men ikke svag, som Øieblikkets Siv,
Thi friske Skud gaaer fra den gamle Stubbe;
Ja, Spirer selv til Fremtids Roser knuppe;
Thi det er Hedenold, den stærke Mand,
Der aldrig døer, der aldrig blegne kan.

Og naar Han lærer Skialden Sangen ret,
Med skarpe Blik i de forsvundne Dage,
Da voxer Modet, og det bli'er ham let
Med Harpeklang at standse matte Klage.
Thi Tiden iler ikke som en Drage,
Med hæsligt Vingeslag, til Livets Skræk;
Men den forfrisker Viisdom, som en Bæk,
Hvis bedste Bølger vende kan tilbage.

Og let da maner Skialden Helten frem,
Som ei er død, som kun i Høien sover,
Og drømmer om: igjen til vante Hiem
At seile karsk paa Phantasiens Vover.
Den samme Himmel end sig hvælver over
Det gamle Danmark! Sol har samme Glands,
Og Skovens Eeg endnu den samme Krands;
Thor tordner end i mægtige Kartover.

Og blomstrer Nutid, — let besynges kan
Af Skialden da den Ædle, Vise, Stærke,
Der hædret har det elskte Fædreland,
Og tiener Evigheden til et Mærke.
Og som i Marken quiddrer muntre Lærke,
Sig svinger Sangeren til fremmed Egn;
Thi Digterhaugen kiender intet Hegn,